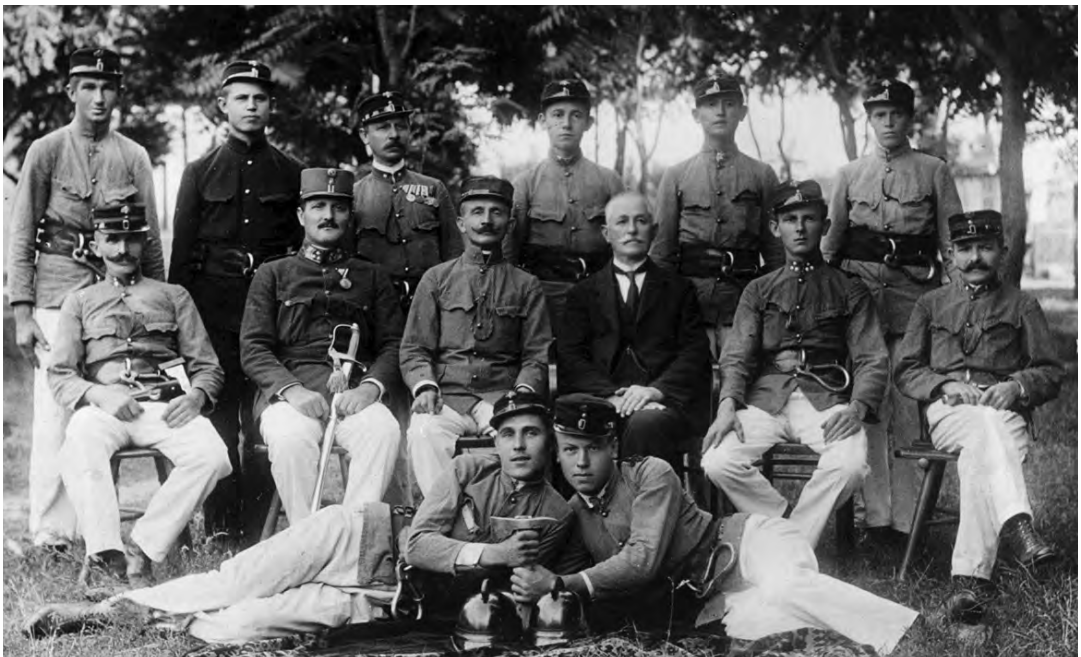

Kedves Olvasó!

A kerek évfordulók nagyszerű alkalmat biztosítanak a számunkra fontos személyek, események és helyszínek emlékének felidézésére. Jelen lapszámunk írásainak központi témája Pestújhely település, és ez azért jelent örömet, mert Pestújhely alapításának 110. évfordulójának megünnepléséhez ezzel a kiadvánnyal is hozzá tudunk járulni.

Pestújhely története nem nélkülözte a megpróbáltatásokat. Rákospalota tőszomszédságában levő felparcellázott területet eredetileg Széchenyi-telepnek hívták, és az évek múlásával nemcsak a lakosság száma, hanem a problémák is sokasodtak. A Budapesti Hírlap 1909. november 5-én így foglalta össze a gondokat Széchenyi-telepből nagyközség című cikkébe: „Andrássy Gyula gróf belügyminiszter megengedte, hogy a főváros határában levő Széchenyi-telep, a mely eddig Rákospalota községhez tartozott, önálló nagyközséggé alakuljon. Az alakulást a Széchenyi-telep intelligens lakossága sürgette, mert már tűrhetetlennek tartotta Rákospalota község adminisztrációját. A község ugyanis, a mely drágán adta el a telkeket, kötelezettséget vállalt utak és csatornák építésére, de tíz év alatt egyetlen utat sem készített el. Az új község lakói a legnagyobb bizalommal tekintenek a telep jövője elé.” Ez a bizalom köszön vissza lapunkban dr. Weszter Sándor orvos és Horváth István bronzműves mester alakjának felidezésében ugyanúgy, mint ahogy a Pritz Pál történész emlékeiről szóló interjúban. Pestújhely negyvenegy önálló éve után Budapest XV. kerületébe olvadt be 1950-ben. Az épületek, a szobrok és az emberek viszont tovább őrzik a pestújhelyi hagyományokat és történeteket.

A megbízott főszerkesztő

Pestújhelyi Önkéntes Tűzoltó Egyesület a '30-as évekből
(FORRÁS: RÁKOSPALOTAI MÚZEUM)